SPRAWOZDANIE Z ZADANIA PROJEKTOWEGO

Patryk Huk

P03

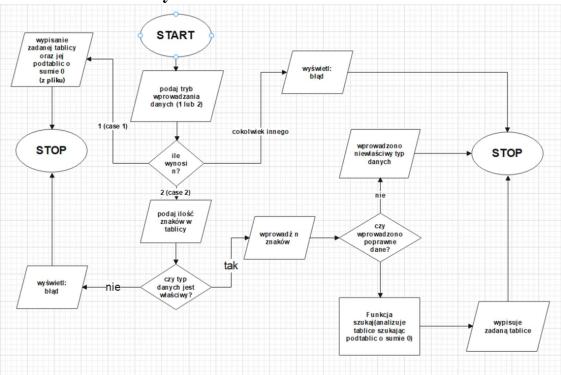
Inżynieria i analiza danych

Szukanie podtablic o sumie 0 dla zadanej tablicy

1. Opis problemu

Zadaniem programu jest znalezienie podtablic o sumie 0 w zadanej tablicy oraz wypisanie ich. Będziemy wprowadzali różne dane testując w ten sposób działanie algorytmu, oraz czas jego wykonywania.

2. Schemat blokowy

Rys. 1

3. Pseudokod

```
Funkcja wypisz

void wypisz(int T[],int p,int q)

{            wyświetl "[ ";

dla(int i=p; dopóki i<=q-1;i++)

wyświetl << T[i]<< ", ";

wyświetl T[q]<<" ]" przejście do nowej linii;

}

Funkcja zapisz

void zapisz(int T[],int p,int q,fstream &plik)

{

zapisz do pliku "[ ";
```

```
dla(int i=p;dopóki i<=q-1;i++)
zapisz do pliku T[i] ", ";
zapisz do pliku T[q]<<" ]" przejście do nowej linii;
Funkcja czy sie powtarza
bool czy sie powtarza(int T[],int poczatek,int koniec)
int n=koniec-poczatek+1;
                             //długość podtablicy
for(int i=0;i<poczatek;i++){ //sprawdzamy, czy podtablica o długości n zaczynająca się w T[i] jest
taka sama jak tablica o długości n zaczynająca się w T[poczatek]
int j=0;
dopóki(T[i+j]==T[poczatek+j]\&\&j < n)
j++;
jeżeli(j==n)
zwróć true;
zwróć false;
Funkcja szukaj (główny algorytm)
void szukaj(int T[],int n, fstream &plik)
{
bool czy istnieje=0; //zmienna sprawdzajacaa czy funkcja znalazla podtablice o sumie 0
dla(int i=0;dopóki i<n;i++)
{
int S=0;
              //suma podtablicy
dla(int j=i;dopóki j<n;j++)
S+=T[j];
jeżeli(S=0 and czy sie powtarza(T,i,j)=0) //wypisujemy podtablice, gdy jej suma wynosi 0 i nie
wypisalismy wczesniej identycznej podtablicy
jeżeli(czy istnieje==0)
{
```

```
wyświetl "Istnieja podtablice, ktorych suma wynosi 0.\nTablice te to:";
zapisz do pliku "Istnieja podtablice, ktorych suma wynosi 0.\nTablice te to:";
czy_istnieje=1;
wypisz(T,i,j);
zapisz(T,i,j,plik);
jeżeli(czy_istnieje==0)
wyświetl "Brak podtablic, ktorych suma wynosi 0.";
zapisz do pliku "Brak podtablic, ktorych suma wynosi 0.";
Funkcja test
void test(int n, int wmin, int wmax, fstream &plik)
srand(time(NULL));\\
int T[n];
dla(int i=0;dopóki i<n;i++)
T[i]=rand()%(wmax-wmin+1)+wmin;
wyświetl " #### TEST ####\n";
wyświetl "Wygenerowana podtablica to: \n";
wypisz(T,0,n-1);
szukaj(T,n,plik);
wyświetl " #### TEST ####\n\n";
Główny program
int main()
fstream plik;
otwórz plik "Dane.txt";
```

```
test(10,-5,5,plik);
int n,tryb;
wyświetl "W jaki sposob chcesz wprowadzie dane?\n1. Z pliku\n2. Z konsoli\nWybierz 1 lub 2: ";
wprowadź tryb;
int *T;
switch(tryb)
przypadek 1:
fstream dane;
otwórz "Dane_wejsciowe.txt";
pobierz z pliku do n;
T=new int[n];
dla(int i=0;dopóki i<n;i++)
dane >> T[i];
zamknij plik;
przerwij;
przypadek 2:
wyświetl "Ile tablica ma miec znakow? ";
                         //zabezpieczenie przed
string tmp;
stringstream ss;
                           //wprowadzeniem
wprowadź tmp;
                               //nieprawidłowych
ss<<tmp;
                         //danych
                             //mogą być tylko "int"
jeżeli(!(ss>>n))
wyświetl "Podano niewlasciwy typ danych";
zamknij plik;
zwróć 1;
ss.clear();
```

```
T=new int[n];
dla(int i=0; dopóki i<n; i++)
{
int a; //zmienna pomocnicza
wyświetl "Podaj "<<i+1<<" liczbe: ";
wprowadź tmp;
ss<<tmp;
jeżeli(!(ss>>a))
wyświetl "Podano niewlasciwy typ danych" << endl;
zamknij plik;
zwróć 1;
T[i]=a;
ss.clear();
przerwij;
default:
cout << "Blad!";
plik.close();
zwróć 404;
wyświetl "Zadana tablica: ";
zapisz do pliku "Zadana tablica: ";
wypisz(T,0,n-1);
zapisz(T,0,n-1,plik);
szukaj(T,n,plik);
zamknij plik;
usuń tablicę T;
zwróć 0;
```

4. Złożoność obliczeniowa

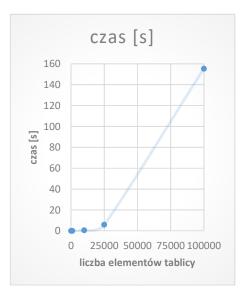
Złożoność obliczeniową tego algorytmu możemy podzielić na dwa scenariusze:

- optymistyczny: w tym przypadku złożoność obliczeniowa wynosi n²;
- pesymistyczny: musimy założyć "najgorszy" scenariusz, w tym przypadku złożoność obliczeniowa wynosi n⁴

5. Wyniki testów

Przeprowadziłem testy na algorytmie zaczynając od liczby elementów tablicy wynoszącej 100, następnie 1 000, 10 000, 25 000 oraz 100 000, które były wypełnione przez liczby pseudolosowe z zakresu [-10,10].

Dla tablicy o **100** elementach czas trwania wynosił *0s* (prawdopodobnie wynika to z relatywnie małej ilości elementów i dużej mocy obliczeniowej procesora).

Dla tablicy o 1 000 elementów czas wynosił zaledwie 0,002s, jest on też oczywiście bardzo mały.

Dla 10 000 elementów czas to 0,5788307s

Dla **25 000** elementów czas wynosi **5,886s**, widzimy, że jest on już ponad 10 razy większy, niż dla **10 000** elementów.

Dla 100 000 elementów czas oczekiwania jest już bardzo duży, wręcz nieakceptowalny, bo wynosi on aż 155,3978s.

```
#### TEST ####
Wygenerowana podtablica to:
[ 3, 0, 1, -1, -3, 5, -1, 3, 0, 5 ]
Istnieja podtablice, ktorych suma wynosi 0.
Tablice te to:
[ 3, 0, 1, -1, -3 ]
[ 0 ]
[ 0, 1, -1 ]
[ 1, -1 ]
[ -1, -3, 5, -1 ]
    #### TEST ####
```

Rys. 2 Wynik działania programu dla przykładowej tablicy

6. Zabezpieczenia

Zabezpieczenia przed wprowadzeniem niewłaściwego typu danych:

```
W jaki sposob chcesz wprowadzic dane?

1. Z pliku

2. Z konsoli

Wybierz 1 lub 2: 0

Blad!

Process returned 404 (0x194) execution time : 6.690 s

Press any key to continue.
```

Rys. 3 instrukcja switch, wybrałem inną cyfrę niż 1 lub 2

```
W jaki sposob chcesz wprowadzic dane?

1. Z pliku

2. Z konsoli
Wybierz 1 lub 2: 2
Ile tablica ma miec znakow? x
Podano niewlasciwy typ danych

Process returned 1 (0x1) execution time : 5.682 s
Press any key to continue.
```

Rys. 4 wprowadzilem niewłaściwy typ danych do int n

7. Podsumowanie

Podsumowując, program ten dobrze radzi sobie z przeliczaniem na tablicach do 25000 elementów, wraz ze wzrostem rośnie czas oczekiwania na wykonanie się programu. Dla 100 000 elementów czas tej jest wręcz nieakceptowalny i program wymaga poprawek, aby był przydatny do operacji na tak długich tablicach.